

ELS PARES ENS CONTROLLEN EXCESSIVAMENT?

Un relat de: [MCP](#)

Aquesta pregunta tots ens l'hem qüestionat alguna vegada a la vida, tant els fills com segurament la majoria de pares. És molt complicat trobar una resposta única a aquesta pregunta, ja que és molt relativa.

El debat que crea aquesta pregunta, fa qüestionar-nos si ens protegeixen o ens sobreprotegeixen. Tots tenim clar que la funció d'un pare és oferir-nos consells i afecte, donant-nos alhora suport i llibertat, i a vegades és tan complicat protegir-nos que tenen tanta por que patim que ens treuen la llibertat, pensant-se que d'aquesta manera si ells controlen la nostra vida, tot anirà millor.

Podem veure un clar exemple de sobreprotecció entrant en el gran tema tabú com és la mort, quan algú pròxim a nosaltres ens deixa, els pares freqüentment tracten aquesta mort com si per nosaltres s'hagués acabat el món, en comptes d'explicar-nos que aquest, és un procés totalment natural.

Sovint els pares tendeixen a sobreprotegir els seus fills, i això pot ser degut a experiències del passat en les quals ells s'han trobat, o bé la por de no complir degudament amb el seu rol. Si un pare o mare durant la seva infantesa li ha mancat la figura materna i/o paterna és més probable que quan es faci gran vulgui cobrir aquest buit, doncs protegint massa al seu propi fill i aquest tipus d'esdeveniments porten a protegir amb accés el fill.

Evidentment cada casa és un món, i és per això que depèn dels pares que es tingui, els nens són sobreprotegits o potser tot al contrari, descuidats.